

LES INJECCIONS CARDÍAQUES
EN EL COBAI.
LA SEVA VALOR TÈCNICA
EN ELS ESTUDIS ANAFILÀCTICS

P. DOMINGO

per

F. DURAN REYNALS

Durant la pràctica d'una sèrie d'estudis sobre anafilàxia, ens van sorprendre els resultats diferents que obteníem en casos sotmesos a les mateixes circumstàncies fonamentals d'experimentació. Vam analitzar curosament els factors que intervenien en les reaccions anafilàctiques.

La via d'administració de la dosi desencadenant que nosaltres havíem empleat a voltes era la intracardíaca recomanada per molts experimentadors. Aleshores vam comprovar que cobaies que no presentaven absolutament cap símptoma anafilàctic quan la desencadenant es feia per via intravenosa, en presentaven d'intensíssims si la injecció es feia per via intracardíaca.

Després d'això realitzàrem diferents puncions cardíaques. Aleshores notàrem que molts animals, el cor dels quals havíem punxonat, presentaven una sèrie de símptomes semblants als que havíem observat quan dàvem la desencadenant per la mateixa via.

Es a dir, basta una simple punció cardíaca, perquè el cobaia presenti símptomes molt semblants als anafilàctics.

Entre els cobaies tractats, bé per la desencadenant bé per la punció, n'hi ha que moren ràpidament per lesió d'algun gangli. Altres triguen més, d'algunes hores a alguns dies. A l'autòpsia es comprova sempre gran hemorràgia que ompla la cavitat pleural o del pericardi i aparta els pulmons de la seva posició natural.

Laboratori Municipal del Parc. Director R. Turró.